

بررسی فراوانی عفونتهای بیمارستانی با باسیل‌های گرم منفی و تعیین الگوی مقاومت آنها با روش E-test و دیسک دیفیوژن در بیمارستان سینا (۱۳۸۳-۱۳۸۴)

آذر حدادی* M.D، مهرناز رسولی نژاد** M.D، ندا ضیاء بشرحق M.D

چکیده

این مطالعه مقطعی، بر روی ۱۸۰ نمونه بدست آمده از بیماران مبتلا به عفونت بیمارستانی بستری شده در بیمارستان سینا در طی سالهای ۱۳۸۳-۱۳۸۴ انجام شده است. در این مطالعه مقاومت ۴ میکروارگانیزم شامل: پseudomonas آئروجینوزا، آسیتوباکتر، کلبسیلا و E.coli به آنتی بیوتیکهای ایمی پنم، سفپیم، سفنازیدیم، سیپروفلوکساسین و سفتریاکسون با دو روش دیسک دیفیوژن و E-test بررسی شد.

بیشترین نمونه مربوط به خون (۶۶ مورد، ۳۶/۷٪) و شایعترین ارگانیزم بدست آمده کلبسیلا (۴۶/۷٪) بوده است. شایعترین عفونتهای بیمارستانی سپتی سمی اولیه (۲۲/۸٪)، پنومونی (۲۲/۲٪) و عفونت ادراری (۱۸/۳٪) بوده است. ایمی پنم بعنوان فعالترین و موثرترین آنتی بیوتیک شناخته شد (۸۳/۷۰٪).

مقایسه نتایج بدست آمده از دو روش دیسک دیفیوژن و E-test، در تعیین میزان حساسیت و مقاومت تمام ارگانیزمها نسبت به تمام آنتی بیوتیکهای مورد مطالعه نشان داد که این دو روش آنتی بیوگرام تقریباً مشابه یکدیگر هستند.

در این مطالعه، مقاومت بسیار بالایی به آنتی بیوتیکها در مقایسه با سایر مطالعات مشاهده شد. با توجه به افزایش میزان مقاومت میکروبی بخصوص در آنتی بیوتیکهای نسل سوم سفالوسپورینها لازم است در تجویز امپیریکال این داروها دقت بیشتری بعمل آید.

واژه‌های کلیدی: مقاومت آنتی بیوتیکی، باسیل گرم منفی، عفونت بیمارستانی، دیسک دیفیوژن، روش E-test